

محاسبه دز ناشی از ذرات پرتوزای ^{232}Th و ^{238}U معلق در هوای آلوده به ریزگردهای ورودی به کشور در ریه

محرابی، محمد*^(۱) - نصیری، سپیده^(۲) - وثوقی، ناصر^(۱)

دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی انرژی، گروه مهندسی هسته‌ای

دانشگاه یزد، دانشکده فیزیک، گروه فیزیک حالت جامد

چکیده:

با توجه به ورود ریزگردها به داخل کشور و بروز مشکلات بسیار، بعد از بررسی‌ها مشخص شد مقادیری از ذرات پرتوزای ^{232}Th و ^{238}U در میان ذرات معلق در هوای آلوده به ریزگردها وجود دارد. در این مقاله با استفاده از توصیه‌ها و روش‌های *ICRP* با استفاده از نرم‌افزار *MATLAB* دز مؤثر ناشی از تنفس این مقدار مواد پرتوزا را در مدت حضور ریزگردها محاسبه، سپس با شبیه‌سازی مسئله با نرم‌افزار *MCNPX V2.6* با استفاده از فانتوم محاسباتی *MIRD* نتایج محاسبات با یکدیگر مقایسه می‌شود. با مقایسه‌ی محاسبات برای مقادیر مجاز و مقادیر محاسبه‌شده، ضمن ترسیم تصویر روشن‌تر از وضعیت سلامت انسان‌های تحت تأثیر ریزگردها، درمی‌یابیم که نرخ دز دریافتی ریه‌ها برابر $0.2 \frac{\mu\text{Sv}}{\text{h}}$ است و موج سرطان‌های ایجادشده در کشور عامل پزشکی دیگری دارد.

کلمات کلیدی: ریزگرد، ^{232}Th و ^{238}U معلق در هوا، *ICRP* شبیه‌سازی، *MCNPX*، مقادیر مجاز، *MATLAB*، فانتوم

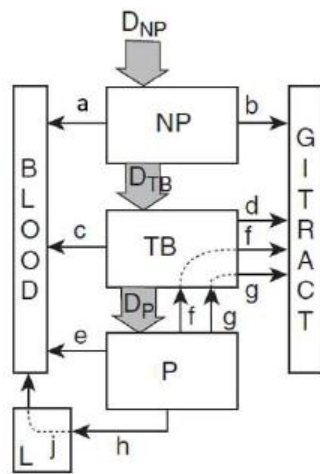
مقدمه:

در سال‌های اخیر، تأثیر عوامل طبیعی موجب خشک شدن تالاب‌ها و دریاچه‌های بیابان‌های شرق عراق گردیده‌است. وقوع بادهای قوی موسمی عراق، ذرات ریز خاک بستر تالاب‌ها و دریاچه‌های خشک‌شده را به حالت معلق درمی‌آورد. گردوغبار حاصل، به دلیل اختلاف فشار بین مناطق بیابانی شرق عراق با مناطق غرب و جنوب غربی ایران، به سمت کشورمان هدایت می‌شود و ریزگردها را موجب می‌گردد. [۱] بیش از ۵۶٪ این ذرات اندازه‌های کوچک‌تر از ۲/۵ میکرون دارند و به راحتی می‌توانند در اثر استنشاق از سد دفاعی طبیعی بدن عبور و به‌طور عمیقی به ریه‌ها نفوذ کنند. [۲] اندازه‌گیری‌های انجام‌شده با فیلترهای واتمن ۴۱ توسط ارائه‌دهندگان این مقاله، در سه شهر اهواز (طول جغرافیایی: $48^{\circ} 40' \text{E}$ و عرض جغرافیایی: $31^{\circ} 20' \text{N}$)، شوشتر (طول جغرافیایی: $48^{\circ} 51' \text{E}$ و عرض جغرافیایی: $32^{\circ} 03' \text{N}$) و دشت آزادگان (طول جغرافیایی: $48^{\circ} 11' \text{E}$ و عرض جغرافیایی: $31^{\circ} 34' \text{N}$)، در ۳ ماه از سال (تیر، مرداد، شهریور)، که این مناطق بیشترین میزان آلودگی با ریزگردها را داشتند، به این نحو انجام گرفت که: پنج منطقه مختلف هر شهر، به فاصله زمانی ۲۰ روزه و به تعداد ۴ بار در هر منطقه در طی این ۴ ماه (از تیر تا شهریور ماه)، مورد نمونه‌برداری

قرار گرفت. طبق این نمونه برداری‌ها مشخص شد به طور متوسط حدود $\frac{\mu g}{m^3} \times 10^{-5} \times 5$ اورانیوم ۲۳۸، که از جنگ آمریکا و عراق باقی مانده و حدود $\frac{\mu g}{m^3} \times 10^{-5} \times \frac{2}{5}$ توریم ۲۳۲، که در اثر فعالیت‌های معدنی غیراصولی ترکیه با جریان رودهای دجله و فرات، به عراق رسیده است. بنابراین نگرانی‌هایی به خاطر وجود این ذرات پرتوزای آلفا برای سلامتی هم‌وطنانمان وجود دارد که در این مقاله با محاسبه‌ی دز حاصل از این ذرات پرتوزا در ریه، در مدت حضور ریزگردها، خطر احتمالی آن برای سلامتی انسان‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.

روش کار:

رسوب ذرات معلق در مجاری تنفسی، تابع توزیع اندازه‌ی ذرات معلق تنفس شده، آهنگ زدایش ذرات رسوب کرده، محل رسوب و ویژگی‌های شیمیایی و فیزیکی این ذرات است. شکل شماره (۱) نمودار مدل ICRP ریه است. سه ناحیه نشان داده شده عبارت‌اند از: گلو و بینی N-P، نای و نایژه T-B، مجاری عمیق تنفسی P. با توجه به اینکه از فیلتر واتمن ۴۱ یک میکرومتری استفاده شده است، طبق جداول ICRP، مقادیر انباشته شده در هر ناحیه، طبق جدول شماره (۱) خواهد بود: [۳]

جدول شماره (۱): مقادیر انباشته شده مواد

پرتوزا در هر ناحیه از مدل ICRP ریه [۳]

ناحیه	مقدار ذرات پرتوزای رسوب کرده
N-P	٪۳۰
T-B	٪۸
P	٪۲۵

شکل شماره (۱): مدل ICRP ریه [۳]

ابتدا دز حاصل از ۱ Bq این ذرات محاسبه می‌شود، سپس می‌توان با توجه به نرخ تنفس که برابر $20 \frac{m^3}{day}$ است [۳]، مقدار دز حاصل از مقادیر ذکر شده ^{232}Th و ^{238}U را در مدتی که فرد در حال تنفس مواد پرتوزا است، محاسبه کرد. دقت داریم که در کشور ایران، حدود ۸ ماه هجوم ریزگردها ادامه دارد، که حدود ۳ ماه از سال شرایط بحرانی است. [۱] برای دز معادل انباشته شده در هدف T پس از رسوب ۱ Bq از معادله‌ی زیر به دست می‌آید: [۴]

$$D = \frac{1.6 \times 10^{-13} \frac{J}{MeV} \times \sum U_s \text{ transf} \times SEE (S \rightarrow T) \frac{MeV}{t / kg}}{1 \frac{J / kg}{Gy}} \quad (1)$$

که در آن:

$$U_s(t) = \frac{A_s(0) Bq \times 1 \frac{t/s}{Bq}}{\lambda_E S^{-1}} (1 - e^{-\lambda_E t}) \quad \text{و} \quad SEE = \frac{\sum_i n_i E_i \phi_i}{m} \quad (2)$$

تعداد تبدیلاتی را که طی زمان تنفس ریزگردها از جذب ۱ Bq در هر قسمت از ریه، پس از مدت زمان t انباشته می‌شود، با رابطه‌ی زیر به دست می‌آید: [۴]

$$U_s(t) = \sum \frac{A_s(0)_j Bq \times 1 \frac{t/s}{Bq}}{\lambda_{Ej} s^{-1}} (1 - e^{-\lambda_{Ej} t})_j \quad (3)$$

که در آن $A_s(0)$ فعالیت اولیه‌ی رسوب در هر قسمت و λ_E ثابت دفع مؤثر در آن قسمت است. طبق جداول توصیه‌های ICRP، تنها نواحی T-B و P در محاسبات در نظر گرفته می‌شوند، یعنی تنها ۰/۶۳ Bq از ۱ Bq مواد پرتوزای ورودی به بدن جذب می‌شود. مقادیر تبدیلات اولیه برای محاسبه‌ی دز معادل انباشته‌شده ریه به ریه، در جدول شماره (۲) نشان داده شده است:

جدول شماره (۲): مقادیر تبدیلات اولیه برای محاسبه‌ی دز معادل انباشته‌شده ریه به ریه [۴]

λ_E, d	$T_{\frac{1}{2}}, d$	A(0), t/s	مسیر حرکت ذرات (ناحیه‌ها)
۶۹/۳	۰/۰۱	۰/۰۷۶	c
۳/۴۷	۰/۲	۰/۰۰۴	d
۱/۳۹	۰/۵	۰/۲۰۰	e
۱/۳۹	۰/۵	۰/۰۵۰	f
۱/۳۹	۰/۵	۰/۰۵۰	l

با استفاده از مقادیر جدول بالا و روابط (۱) تا (۳)، می‌توان دز حاصل از ذرات پرتوزای ذکر شده در ریه به ریه را محاسبه نمود. برای محاسبه‌ی دز معادل انباشته‌شده بقیه‌ی بدن در ریه، با توجه به معادله زیر قابل محاسبه است: [۴]

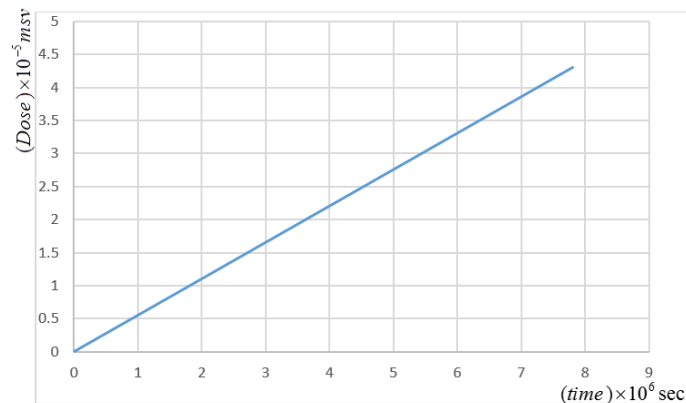
$$q(t) = f_1 q_0 e^{-\lambda_1 t} + f_2 q_0 e^{-\lambda_2 t} + \dots + f_n q_0 e^{-\lambda_n t} \quad (4)$$

که طبق آن ۱۰٪ از ۰/۶۳ Bq مواد پرتوزای ^{238}U و ^{232}Th جذب شده، یعنی ۰/۰۶۳ Bq، به ناحیه‌ای (بافت) انتقال می‌یابد که آهنگ دفع آن ۰/۰۲۵۳ در روز و ۹۰٪ دیگر، یعنی ۰/۰۵۶۷ Bq، به ناحیه‌ای (استخوان) می‌

رود که آهنگ دفع آن $0/0052$ در روز است. [۵] با استفاده از کسر جذب شده انرژی گاماها و بتاهای حاصل از واپاشی ^{238}U و ^{232}Th [۴] و مقادیر ذکر شده در بالا و روابط (۱) تا (۳)، می‌توان دز موثر حاصل از ذرات پرتوزای ذکر شده را در بدن به ریه محاسبه کرد. [۱]

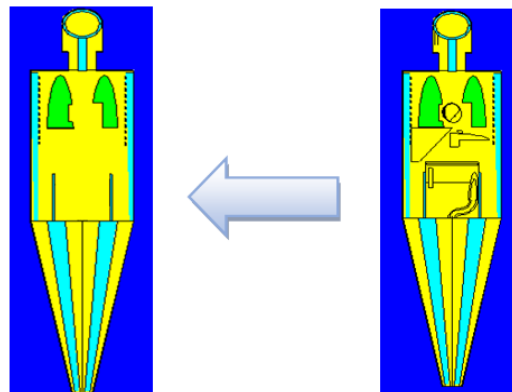
بنابراین، دز معادل کل انباشته شده در ریه‌ها در پی استنشاق 1 Bq ^{238}U و ^{232}Th را می‌توان با جمع دز ریه به ریه و بدن به ریه محاسبه کرد. برای محاسبه دز معادل باید ω_R متناسب با نوع پرتوها و برای دز معادل مؤثر نیز باید ثابت $0/12 = \omega_T$ را در این مقدار ضرب کرد. [۶]

بنابراین مقدار دز کل برابر با $4/3 \times 10^{-5} \text{ msv}$ خواهد بود. نمودار شماره (۱) میزان دز کل را برحسب مدت زمان تنفس مواد پرتوزای ذکر شده نشان می‌دهد. این نمودار حاصل تکرار محاسبات ذکر شده برای نواحی مختلف بدن و برای زمان‌های ۰ تا ۳ ماه با استفاده از برنامه نوشته شده با نرم‌افزار MATLAB است.

نمودار شماره (۱): میزان دز کل را برحسب مدت زمان تنفس مواد پرتوزای ^{238}U و ^{232}Th

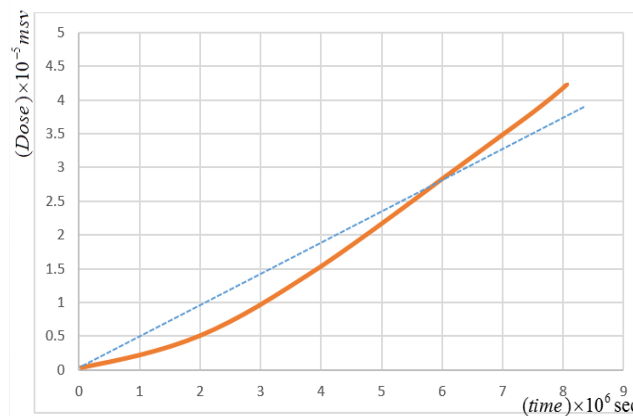
برای شبیه‌سازی با نرم‌افزار MCNPX، ابتدا باید تغییراتی در فانتوم طراحی شده محاسباتی MIRD ایجاد کرد. فانتومی بر اساس فانتوم MIRD طراحی می‌شود که تنها شامل ریه، بافت و استخوان‌هاست. شکل شماره (۲) نمایی از تغییرات فانتوم را نشان می‌دهد که با نرم‌افزار MCNPX Visual Editor رسم شده است:

شکل شماره (۲): نمایی از تغییرات فانتوم MIRD

بنابراین می‌توان با سادگی بیشتری، سلول‌های هدف برای محاسبه‌ی دز و سلول منبع برای در نظر گرفتن مواد پرتوزایی را که به صورت یکنواخت در بدن پراکنده شده‌اند، تعریف کرد.

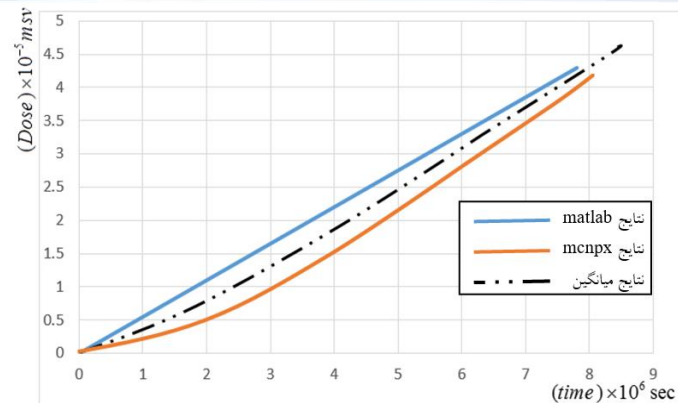
حال مقادیر فعالیت هر یک از ذرات رسوب کرده در داخل بدن را که با توجه به مدل ICRP محاسبه شده است، در نظر گرفته، سپس هر یک را به عنوان منبعی در سلول‌های مبدأ که توسط توصیه‌های ICRP مشخص شده، در نرم افزار MCNPX قرار می‌گیرد. حال باید دز حاصل از ذرات موجود در بافت، دز ذرات موجود در استخوان و سپس دز حاصل از ذرات موجود در ریه محاسبه شود، مجموع این دزها مقدار دز مؤثر کل دریافتی توسط ریه را مشخص می‌کند. نمودار شماره (۲) دز مؤثر کل برحسب غلظت ذرات پرتوزای ذکر شده، که با استفاده از نتایج شبیه‌سازی حاصل شده، را نمایش می‌دهد:

نمودار شماره (۲): دز مؤثر کل برحسب غلظت ذرات پرتوزای ^{238}U و ^{232}Th با استفاده از نتایج شبیه‌سازی

نتایج:

مقایسه نتایج شبیه‌سازی و مقادیر محاسبه شده با نرم افزار متلب، در نمودار شماره (۳) رسم شده است. مشاهده می‌کنیم که اختلاف ناچیزی بین آن‌ها وجود دارد و نتایج یکسان هستند. این نتیجه ضمن اینکه درستی محاسبات را بیان می‌کند، دید خوبی از شرایط سلامت محیطی می‌دهد.

نمودار شماره (۳): مقایسه نتایج شبیه‌سازی و مقادیر محاسبه‌شده با نرم‌افزار متلب

اختلاف ناشی از این دو نمودار ناشی از نحوه حل مسئله، و خطای متوسط ناچیز ۲/۳ درصدی محاسبات مونتکارلویی نرم افزار MCNPX است. میدانیم که در ابتدای زمان ورود مواد پرتوزا به بدن مقادیر آن در قسمت‌های بدن کم است و سپس رفته‌رفته انباشت مواد پرتوزا در قسمت‌های مختلف بدن صورت می‌گیرد. علاوه بر آن، میدانیم که بیشتر انباشت مواد پرتوزا در غدد لنفاوی انجام می‌گیرد و این غدد بیشتر نزدیک شش‌ها و در ناحیه سینه و گردن هستند. [۷] این غدد ابتدا انباشت کمی از مواد پرتوزا دارند و سپس با افزایش انباشت مواد پرتوزا در آن‌ها با توجه به فاصله کمتر از سایر نواحی بدن به ریه‌ها تأثیر دز ناشی از آن‌ها روی ریه از سایر قسمت‌ها بیشتر است. همچنین در محاسبات با روش ICRP که با نرم افزار MATLAB مدل شد؛ بیشترین میزان محافظه‌کاری برای محاسبات توسط موسسه ICRP صورت گرفته است و همواره بدترین شرایط متوسط در نظر گرفته می‌شود. به‌طوری‌که از ابتدا فرض بر انباشت کامل این مواد در قسمت‌های مختلف بدن است و همچنین تفاوتی بین غدد لنفاوی و سایر نواحی صورت نمی‌گیرد و کل قسمت‌های بدن انباشتی شبیه غدد لنفاوی دارند. لذا با بررسی و توجه دقیق به عواملی از این قبیل و تأثیر آن در شبیه‌سازی و محاسبات، قبل از انباشت قابل‌قبول مواد پرتوزا در قسمت‌های مختلف بدن، اختلاف جزئی بین این مقادیر، نه‌تنها طبیعی است بلکه بر صحت و دقت محاسبات اذعان دارد. بنابراین همان‌طور که در نمودار شماره (۳) مشاهده می‌شود، ابتدا این دو نمودار تفاوتی اندک دارند، ولی رفته‌رفته به هم نزدیک و نزدیکتر می‌شوند و اختلاف کم و کمتر می‌گردد.

بحث و نتیجه‌گیری:

با توجه به نرخ تنفس در شبانه‌روز که برابر $\frac{m^3}{day}$ ۲۰ است، و فعالیت ویژه ^{238}U که برابر $\frac{Bq}{gr}$ ۱۲۴۵۵ و ^{232}Th که برابر $\frac{Bq}{gr}$ ۴۰۷۰ است، [۸] و غلظت ^{238}U و ^{232}Th ، میزان دز حاصل در مدت سه ماه تنفس ریزگردها به ریه برابر است با msv $4/3 \times 10^{-5}$ ، که نرخ دز مربوطه برابر $\frac{\mu Sv}{h}$ ۰/۰۲ خواهد بود. به نظر می‌رسد این مقدار نرخ دز، خطری برای هم‌وطنانمان ایجاد نمی‌کند؛ هرچند مقادیری نیز مواد پرتوزا به صورت بلع یا مواد موجود در محیط روی سلامتی آنان اثر دارد. خوشبختانه حداقل می‌توان اعلام کرد موج سرطان‌های ایجادشده از جانب مواد پرتوزای معلق در هوا نیست و منشأ پزشکی دیگری دارد.

سپاسگزاری:

صمیمانه از آقای دکتر مصطفی سهراب پور عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی هسته‌ای دانشگاه صنعتی شریف متشکریم. این کار با حمایت‌های ایشان انجام شد.

مراجع:

- [۱] شهریار کریم دوست، لیلا اردبیلی، بررسی پدیده گرد و غبار و اثرات زیست‌محیطی آن، چهاردهمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران و بیست و هشتمین گردهمایی علوم زمین، ۱۳۸۹
- [۲] A.Kumar, M.A. and B.N.Pandy Understanding the biological effects of Thorium and developing efficient strategies for decorporation and mitigation, Journal of Cancer Research and Therapeutics, Vol.8, No.3, 2012
- [۳] ICRP recommendations, ICRP website
- [۴] H.Cember, Th.E.Johnson, introduction to health physics, part 8 and 7, 1969
- [۵] E.T.Marshall, R.E.Toohy, J.D.Cossairt, and R.L.Kathren, Distribution of Uranium in two whole body donors, part3, 1995
- [۶] J.K.Shultis, R.E.Faw, Radiation Shielding, part3, 2000
- [۷] S. N. Nabili, What are lymph nodes, MPH, 2015
- [۸] Specific activity, Plexus website